

Вікторія КОВБАСОВСЬКА
студентка Західноукраїнського
національного університету

ЕВОЛЮЦІЯ СИСТЕМИ ЗАХОДІВ РЕГУЛЮВАННЯ КОНКУРЕНЦІЇ МІЖ ЄВРОПЕЙСЬКИМ СОЮЗОМ ТА ЯПОНІЄЮ

Система заходів регулювання конкуренції є важливим інструментом для забезпечення чесної та ефективної конкуренції на ринку. Основна мета цієї системи - запобігання зловживанням домінуючими позиціями на ринку та угодами між підприємствами, що створюють штучні бар'єри для вступу на ринок нових учасників.

Системи заходів регулювання конкуренції відрізняються в залежності від країни та регіону, в якому вони застосовуються. Наприклад, в Європейському Союзі (ЄС) діє система заходів, яка базується на забороні антиконкурентної поведінки та допомозі у формуванні ефективної конкуренції на внутрішньому ринку.

У Японії, натомість, система заходів регулювання конкуренції базується на забезпеченні конкуренції на ринку за допомогою регулювання діяльності монополій та захисту споживачів від антиконкурентної поведінки.

Зважаючи на те, що ЄС та Японія є великими економічними гравцями, конкуренція між ними є досить великою. Це вимагає взаємного розуміння систем заходів регулювання конкуренції країн та постійного вдосконалення їх, щоб забезпечити ефективну конкуренцію на глобальному ринку.

Початково в Європейському Союзі та Японії були відмінності в системах регулювання конкуренції. В ЄС було створено єдиний ринок, що призвело до відкритого конкурентного середовища. Японія ж застосовувала заходи регулювання, щоб підтримувати вітчизняних виробників та галузі економіки.

Проте з часом Японія стала дедалі більш відкритою та прийняла більш ліберальну політику в галузі регулювання конкуренції. Це було спричинене частково тиском з боку ЄС, а також з метою збільшення конкурентоспроможності японської економіки на світовому ринку [2].

Водночас, ЄС також змінював свої підходи до регулювання конкуренції, зокрема, використовуючи антимонопольне законодавство для боротьби з корпоративними концентраціями та розвитку нових технологій.

Європейський Союз і Японія прагнуть збільшити свою конкурентоспроможність і налагодити тісніші економічні зв'язки з іншими регіонами світу. Для досягнення цих цілей обидва регіони застосовують різноманітні заходи регулювання конкуренції.

На початку 1990-х років Європейський Союз та Японія почали активно співпрацювати в галузі захисту прав інтелектуальної власності та розвитку

технологій. В рамках цієї співпраці було укладено угоду про співробітництво в галузі науково-технічного співробітництва та технологічного розвитку. Було запроваджено також систему ліцензування та контролю за експортом високотехнологічних товарів. З 2000-х років увага приділяється в основному розвитку вільної торгівлі та інвестиційного співробітництва [4].

У взаєминах між ЄС та Японією в галузі конкуренції було укладено Угоду про економічне партнерство (ЕРА), яка набула чинності у липні 2019 року. Ця угода включає зниження тарифів на товари та послуги, створення спільних стандартів та захист інтелектуальної власності.

Для регулювання конкуренції між Європейським Союзом та Японією використовуються різні системи заходів.

По-перше, це антидемпінгові заходи, які дозволяють захистити вітчизняних виробників від імпортних товарів, які продаються на ринку за цінами нижчими від вартості виробництва. Ці заходи допомагають зменшити дискримінацію проти вітчизняних виробників і зберегти робочі місця.

Друге, це антидемпінгові розслідування. Вони дозволяють проводити ретельні дослідження, щоб визначити, чи продається імпортний товар на ринку за цінами, що завдають шкоди вітчизняним виробникам. Якщо дослідження підтверджує існування демпінгу, можуть бути введені антидемпінгові мита [1].

Не менш важливими є заходи щодо державних закупівель. Ці заходи дозволяють регулювати доступ імпортних товарів до ринку, зокрема через державні закупівлі. Наприклад, у Європейському Союзі законодавство з державних закупівель вимагає, щоб державні замовники надавали пріоритет вітчизняним постачальникам, якщо вони пропонують подібну якість і ціну.

Також, одним із ключових заходів є встановлення квот. Це обмежує кількість імпортних товарів, що можуть бути ввезені на ринок. Встановлення квот може бути вигідним для вітчизняних виробників, але може також збільшити ціни для споживачів.

На сьогоднішній день відносини між Європейським Союзом та Японією не є ідеальними, існують деякі проблеми та виклики, які необхідно вирішувати. Одна з головних проблем - це дисбаланс у зовнішньоекономічних відносинах, зокрема у зовнішньої торгівлі. Японія має великий експорт до Європейського Союзу, але має дуже обмежений імпорט з ЄС. Це може створювати нерівні умови конкуренції для європейських підприємств та промисловості [3].

Крім того, є деякі різниці в підходах до регулювання та захисту прав інтелектуальної власності між ЄС та Японією. Наприклад, ЄС вважає, що у Японії не дотримуються права на авторство та патенти в галузі програмного забезпечення, тоді як Японія вважає, що ЄС занадто суворо відноситься до захисту своїх інтелектуальних прав [5].

Також, зростає конкуренція між ЄС та Японією в галузі технологій майбутнього, таких як штучний інтелект, кібербезпека та інші. Це може викликати додаткові проблеми та виклики у сфері конкуренції та регулювання.

Отже, система заходів регулювання конкуренції між Європейським Союзом та Японією є динамічною та постійно еволюціонує з часом. Хоча існують деякі проблеми та виклики, їх можна вирішити шляхом діалогу та співпраці між цими двома регіонами.

Список використаних джерел:

1. Амосов О., Японсько-європейські відносини: досвід і перспективи. Наукові праці Дипломатичної академії України імені Геннадія Удовенка, 2019. 48, С. 65-75.
2. Ando M., EU-Japan Economic Partnership Agreement: An Assessment. Journal of World Trade, 2015. 49, P. 643-659.
3. Evenett S. J., Fritz J., EU–Japan trade relations: the case for an early warning mechanism. Journal of European Public Policy, 2018. 25(9).
4. Menendez A. J., Oikonomou A., The European Union and Japan: A New Chapter in Economic Relations. Journal of Contemporary European Studies, 2019. 25(2), P. 199-215.
5. Urata S., Kiyota K., Economic Effects of the Japan-EU EPA: A Quantitative Assessment. Journal of Contemporary European Studies, 2019. 27(4), P. 517-534.

Ольга ВІТИШИН

*Західноукраїнський національний
університет*

ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД УПРАВЛІННЯ РОЗВИТКОМ ПЕРСОНАЛУ В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ

Система управління персоналом будь-якої країни світу вибудовується опираючись на національну систему цінностей, переконань, культурних надбань та іншого.

Іноземні компанії дотримуються концепції, що працівники – це найцінніше, що вони мають і потрібно постійно здійснювати максимальний вкладати у їхній розвиток. Дана ідея, яка отримала назву концепції управління людськими ресурсами, перетворилася в одну з найважливіших тенденцій, що знаходиться у взаємозв'язку і взаємодії з такими напрямками менеджменту: глобалізація економіки; перехід від традиційних принципів управління